

tistisk materiale fra bevillingshaverne. Der er derfor hjemmel til at stille vilkår herom i bevillingen.

Efter de gældende regler kan bevillingshavere, der udelukkende udfører hyrekørsel af særlig art, f. eks. kørsel med skoleelever, kørsel for institutioner, den såkaldte repræsentationskørsel (limousinekørsel) og kørsel for lægevagt, fritages for at opfylde de krav, der stilles til hyrevognes udstyr, samt fra kravet om tilslutning til et bestillingskontor. Derimod gælder de øvrige regler om hyrevognes indretning og benyttelse m. v. også for disse bevillingshavere, f. eks. skal de føre trafikbog.

Efter gældende lovgivning kan disse bevillingshavere når som helst – forudsat vognen forsynes med forskriftsmæssigt udstyr (taglygte, taksameter m. v.) – benytte bevillingen til almindelig hyrekørsel og kræve sig optaget i et bestillingskontor.

I lovforslaget har man udskilt disse specielle former for hyrekørsel fra den almindelige hyrekørsel. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger.

Udskillelsen bevirker, at virksomheder, der udfører specielle former for hyrekørsel, ikke længere automatisk har adgang til at udføre almindelig hyrekørsel blot ved at opfylde krav til udstyr m. v., idet dette efter forslaget forudsætter en helt ny bevilling.

I modsætning til bevillinger til almindelig hyrekørsel, der tildeles efter forudgående opslag om ledige bevillinger, vil bevillinger til specielle former for hyrekørsel kunne gives, når en ansøger melder sig med et dokumenteret behov i form af en særlig aftale med skolemyndigheder, institutionsmyndigheder og lignende. Det skal i bevillingen præciseres, hvilken eller hvilke former for speciel hyrekørsel bevillingen omfatter.

De anvendte køretøjer må ikke benytte det udstyr, som de vogne, der bruges til almindelig hyrekørsel, skal være forsynet med, f. eks. taksameter, taglygte m. v., som er typiske kendetegn for de almindelige hyrevogne. De specielle hyrevogne skal ikke føre trafikbog og må ikke være tilsluttet et bestillingskontor.

Til § 5.

Efter forslaget kan en bevilling, der ikke i henhold til § 4, stk. 2, er begrænset til specielle formål, anvendes til enhver form for erhvervmæssig personbefordring. Udfører bevillingshaveren foruden almindelig hyrekørsel tillige almindelig rutekørsel, er det dog en forudsætning for kørselens lovlighed, at han har tilladelse hertil i henhold til buslovgivningen.

Ved bevillinger begrænset til specielle formål af-

hænger det af bevillingens indhold, hvilke opgaver inden for den erhvervmæssige personbefordring, der må udføres. Skal bevillingsindehaveren udføre almindelig rutekørsel, må han ligeledes have tilladelse hertil i henhold til buslovgivningen.

Ved reglen i stk. 2 er den hidtidige faktiske tilstand, hvorefter myndighederne har set gennem fingre med, at hyrevogne udfører lejlighedsvis befordring af hastende småforsendelser, herunder visse forsendelser til pensionister som led i sociale foranstaltninger uden personledsager, blevet legaliseret. Efter forslaget er det en forudsætning, at bevillingen ikke er begrænset til specielle formål i henhold til § 4, stk. 2.

Der vil ved administrative regler blive fastsat krav om, at befordringen sker til taksametertakst for personbefordring, og at det indkørte beløb indføres i trafikbogen eller andet kontrol dokument.

Efter bestemmelsen i stk. 3 kan en bevillingshaver – og det uanset om hans bevilling er begrænset til specielle formål eller ej – få tilladelse til at benytte sin hyrevogn til andet formål end erhvervmæssig personbefordring.

Hvor bevillingen er udstedt i en kommune med under 20.000 indbyggere, kan kommunalbestyrelsen give tilladelsen, såfremt det er foreneligt med hensynet til publikums betjening.

I andre tilfælde gives tilladelsen af ministeren for offentlige arbejder. Tilladelsen kan i disse tilfælde kun gives, når der foreligger særlig motivering herfor, f. eks. at bevillingshaveren driver forretning i tyndt befolkede områder, hvor hyrekørsel alene ikke kan give rimeligt eksistensgrundlag, eller at hyrevognen i henhold til vilkår herom i bevillingen kun må benyttes i visse perioder, idet den indgår som reservekapacitet.

De formål, der kan komme på tale, vil foruden privatkørsel typisk være køreskolevirksomhed og udlejning af vognen uden fører.

Efter registreringsafgiftslovgivningen er det en forudsætning for, at der kan gives tilladelse i henhold til stk. 3 til at benytte en hyrevogn til andet formål end erhvervmæssig persontransport, at der er betalt fuld registreringsafgift for vognen.

Til § 6.

I lighed med den gældende lovgivning, jfr. færdselslovens § 73 b, stk. 2, indeholder lovforslaget hjemmel til, at der centralt fastsættes nærmere regler om hyrekørsel m. v.

Hjemmelen i forslaget er dog videregående.

For det første er der givet hjemmel til administrativt at fastsætte regler for holdepladser m. v. Sådanne regler findes i dag i færdselslovens § 73 c.